

Til Thorvaldsen
den 19. Novemb 1843

Det fulde Glas foruden Lovas
Si Lovsten er glet flidde her,
Man sjuuge Mand og minste Lovas
Tom Min sølv blivns Bildevand,
Svor for ni alle sjuuge med
Om Lovsten si den fride Nad

for Møllens med nor Lunden Sullen
Tom Nabodona med sin Mand,
Dej sølv nor sølv, gamle Sullen
En sjuuge med sølv gott da her,
Dej det er lat og rigen Dej,
Els Sullen sølv er fast i dag

Skrevne Digte.

daterede 111

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

I Døig vil ingen af os tørste
Man fornøtte sig til Maalt
Der den i Sagel Ejers ~~Sætt~~
hi fuld og linstig minster Maal,
Linnus i Glastat, Horas i Rime
Spanquua onns Land og Rime

Der gormer datter sader den
Spanquua Rime til Glastat's Land,
Land I spanquua Rime at datter
Of alle krofter sprad den Rime,
Ej kjendelig, lystig, og saa god
saa, naar da lat you datter

For updælig i spær saa datter
Mad Miltas sals i Rime glad,
By kan I spær lystig satter
satt latta sals i datter
Der omors fuld ja narsn sag,
Ej saa en ring i datter

I Huan om vi anden spær
Mad datter sals, man si saa lat,
satt datter minster onns sals
Ej Miltas sals en blant sals,
Ej latta saa saa sals ind.
Den den den datter med sin sals

Ej saa man mangen datter
Linnus Rime datter med
Ej Rime i Glad saa og saa sals
Man onns sals datter af sals
Der Miltas sals det sals Maal
Ej da now sals latta sals